

MERENKULKUHALITUKSEN TIEDOTUSLEHTI

1.3.1990

Helsinki

No 7/90

MERENKULKUHALINTO

Merenkulkuhallintoa koskevat säännökset muuttuvat 1.3.1990 lukien.

Merenkululaitoksesta on annettu laki 5.1.1990 (13/90) ja asetus 19.1.1990 (53/90). Lisäksi liikenneministeriö on tehnyt 25.1.1990 päätöksen merenkulkupiireistä (92/90).

Näiden lisäksi tässä tiedotuslehdessä on julkaistu merenkulkuhallinnosta 26.10.1925 annetun asetuksen (299/25) 24 §, joka edelleen on toistaiseksi voimassa.

Tämä tiedotuslehti korvaa merenkulkuhallituksen tiedotuslehden nro 7/1.4.1979.

Oikeustoimiston päällikkö

Hannu Makkonen

KD 445/00/90
ISSN 0430-5345

MERENKULKUHALITUKSEN KARTTAPAINO
HELSINKI 1990

LAKI MERENKULKULAITOKSESTA (5.1.1990/13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Merenkulkuhallintoa varten on liikenneministeriön alainen merenkululaitos, jossa on merenkulkuhallitus ja merenkulukupiirien muodostama piirihallinto.

2 §. Merenkululaitoksen tehtävänä on seurata merenkulun ja siihen liittyvien elinkeinojen kehitystä sekä ryhtyä liikenneministeriön asettamien tavoitteiden mukaisesti merenkulkua edistäviin, turvaaviin ja järjestäviin toimenpiteisiin.

Merenkululaitoksen tulee suorittaa ne selvitys-, kokeilu, seuranta- ja suunnittelutoimeksiannot, jotka liikenneministeriö laitokselle antaa, sekä lisäksi huolehtia niistä tehtävistä ja toimeksiannoista, jotka sille erikseen säädetään tai määrätään.

3 §. Merenkululaitoksessa on johtokunta, jonka tehtävistä, kokoonpanosta ja asettamisesta säädetään asetuksella.

4 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

5 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1990.

Tällä lailla kumotaan merenkulkuhallinnon viroista ja toimista 18 päivänä joulukuuta 1936 annettu laki (426/36).

ASETUS MERENKULKULAITOKSESTA (19.1.1990/53)

Liikenneministerin esittelystä säädetään merenkululaitoksesta 5 päivänä tammikuuta 1990 annetun lain (13/90) 3 ja 4 §:n nojalla:

Merenkukuhallitus

1 §. Merenkukuhallituksessa on yleinen osasto, merenkulkuosasto, liikenneosasto, väyläosasto ja merikarttaosasto.

2 §. Yleiselle osastolle kuuluvat yleistä hallintoa, taloutta, lainsäädäntöä ja oikeudellisia kysymyksiä koskevat asiat, merenkulkuosastolle merenkulun ja veneilyn turvallisuutta ja valvontaa koskevat asiat, liikenneosastolle jäänmurtoa, luotsausta ja aluskalustoa koskevat asiat, väyläosastolle väyliä, kanavia ja satamia koskevat asiat sekä merikarttaosastolle merenmittausta ja merikarttoja koskevat asiat.

3 §. Osastojen jakautumisesta yksikköihin ja niiden tehtävistä määrätään merenkululaitoksen työjärjestyksessä. Työjärjestyksessä voidaan määrätä myös osastojen ulkopuolisista yksiköistä.

Piirihallinto

4 §. Merenkululaitoksen tehtävien alueellista hoitoa varten maa on jaettu merenkulukupiireihin. Merenkulukupiirit ovat merenkukuhallituksen alaisia.

Liikenneministeriö määrää merenkulukupiirien lukumäärän, rajat ja keskushallintopaikat.

Merenkulukupiireissä voi olla myös aluetoimistoja.

5 §. Merenkulukupiirille kuuluvat toimialueellaan merenkulun ja veneilyn turvallisuutta ja valvontaa, luotsausta, aluskalustoa, väyliä, kanavia ja satamia sekä yhteysalusliikennettä koskevat asiat siten kuin niistä tässä asetuksessa säädetään ja merenkululaitoksen työjärjestyksessä tarkemmin määrätään.

Merenkulukupiirin tulee toimia laitoksen toimintaperiaatteiden ja piirille asetettujen tavoitteiden mukaisesti.

Merenkukuhallitus voi määrätä merenkulukupiirin suorittamaan tehtäviä toisen piirin alueella.

Merenkulkulaitoksen johtokunta

6 §. Merenkulkulaitoksen toimintaa ohjaa ja valvoo valtioneuvoston neljäksi vuodeksi kerrallaan asettama johtokunta.

Johtokuntaan kuuluu merenkulkulaitoksen pääjohtaja puheenjohtajana, varapuheenjohtaja sekä enintään kuusi muuta jäsentä, joista yksi on määrättävä merenkulkulaitoksen edustavimpien henkilöjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Liikenneministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

7 §. Johtokunnan tehtävänä on:

1) päättää merenkulkulaitoksen toimintalinjoista ja käytännön tavoitteista ottaen huomioon liikenneministeriön laitokselle asettamat tavoitteet;

2) päättää merenkulkulaitoksen hallinnon järjestämisestä;

3) päättää laitoksen tulo- ja menoarvioehdotuksesta sekä toiminta- ja taloussuunnitelmasta;

4) ohjata ja valvoa laitokselle asetettujen tavoitteiden toteuttamista;

5) antaa ne laitoksen toimivaltaan kuuluvat määräykset ja ohjeet, joita se ei ole siirtänyt pääjohtajan tai laitoksen muun virkamiehen annettaviksi;

6) antaa lausunto pääjohtajan, ylijohdajan, merenkulkuneuvoksen ja piiripäällikön nimitysasiassa; sekä

7) käsitellä muita laitoksen kannalta merkittäviä asioita, joiden esittelystä johtokunnalle päättää pääjohtaja.

8 §. Johtokunta on päätösvaltainen, kun sen kokouksessa on läsnä puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään kolme muuta jäsentä.

Johtokunnan kokouksessa päätetään asiat erimielisyyden sattuessa yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan päätökseksi tulee se mielipide, jota kokouksen puheenjohtaja on kannattanut.

Johtokunta vahvistaa tarkemmat määräykset asiain käsittelystä johtokunnassa.

Henkilöstö ja sen tehtävät

9 §. Merenkululaitoksen päällikkönä on pääjohtaja. Merenkulkuhallituksen yleisen osaston päällikkönä on ylijohtaja ja muiden osastojen päällikköinä merenkulkuneuvokset.

Merenkulkupiirin päällikkönä on piiripäällikkö.

Lisäksi merenkululaitoksessa on virkasuhteessa ja työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa. Pääjohtaja sijoittaa muut kuin 1 ja 2 momentissa mainitut merenkululaitokseen perustetut virat merenkulkuhallitukseen ja merenkulkupiireihin.

10 §. Pääjohtaja johtaa merenkululaitosta ja vastaa siitä, että laitoksen tehtävät hoidetaan tehokkaasti ja taloudellisesti. Lisäksi hän huolehtii johtokunnan päätösten toimeenpanosta.

11 §. Ylijohtaja ja merenkulkuneuvokset avustavat pääjohtajaa laitoksen johtamisessa.

Merenkululaitoksessa johtotehtävissä olevat vastaavat heidän johdettavakseen kuuluvan toiminnan kehittämistä ja tuloksellisuudesta.

Asioiden ratkaiseminen merenkulkuhallituksessa

12 §. Merenkulkuhallitukselle kuuluvat asiat ratkaisee

- 1) johtokunta;
- 2) pääjohtaja; tai
- 3) muu virkamies, jolle sellainen toimivalta on työjärjestyksessä annettu.

Johtokunnassa käsiteltävät asiat ja asiat, joissa merenkulkuhallitus on valitusviranomainen, ratkaistaan esittelystä.

Työjärjestyksessä määrätään, mitkä muut asiat ratkaistaan esittelystä.

13 §. Pääjohtaja ratkaisee asiat, joita ei ratkaista johtokunnassa tai joita hän ei ole siirtänyt muun virkamiehen ratkaistavaksi.

Asiat, joissa merenkulkuhallitus on valitusviranomainen, pääjohtaja ratkaisee ylijohtajan tai asianomaisen merenkulkuneuvoksen esittelystä.

14 §. Pääjohtaja, ylijohtaja tai merenkulkuneuvos voi ottaa yksittäistapauksessa ratkaistavakseen asian, joka muutoin olisi hänen alaisensa ratkaistava.

Asioiden ratkaiseminen merenkulkupiirissä

15 §. Piiripäällikkö ratkaisee merenkulkupiirille kuuluvat asiat lukuun ottamatta asioita, jotka 2 momentin mukaan kuuluvat merenkuluntarkastuksen ylitarkastajalle.

Piirin merenkuluntarkastuksen ylitarkastaja ratkaisee merenkulun turvallisuusvalvontaan kuuluvat asiat. Hänen tehtävään on lisäksi ilmoittaa syytteesen merenkulkua koskevien säännösten rikkomiset.

16 §. Piiripäällikön ja merenkuluntarkastuksen ylitarkastajan ratkaisuvaltaa voidaan työjärjestyksessä siirtää muulle piirin virkamiehelle.

Piiripäällikkö tai merenkuluntarkastuksen ylitarkastaja voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen asian, joka muutoin olisi hänen alaisensa ratkaistava.

Työjärjestyksessä määrätään, mitkä piirissä käsiteltävät asiat ratkaistaan esittelystä.

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

17 §. Yleisenä kelpoisuusvaatimuksena merenkululaitoksen virkoihin on sellainen taito ja kyky, jota virkaan kuuluvien tehtävien menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

Lisäksi vaaditaan:

- 1) pääjohtajalta ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja sekä merenkulun ja hallinnon tuntemusta;
- 2) ylijohdajalta oikeustieteen kandidaatin tutkinto tai muu soveltuva ylempi korkeakoulututkinto sekä perehtyneisyyttä hallinnollisiin tehtäviin ja merenkulkuasioihin;
- 3) merenkulkuneuvokselta soveltuva ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja ja perehtyneisyyttä osaston alaan kuuluviin tehtäviin;
- 4) toimistopäälliköltä soveltuva ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja ja perehtyneisyyttä alan tehtäviin;
- 5) piiripäälliköltä soveltuva ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja ja perehtyneisyyttä alan tehtäviin; ja
- 6) merenkulkupiirin ylitarkastajalta soveltuva ylempi korkeakoulututkinto tai merikapteeninkirja ja perehtyneisyyttä alan tehtäviin.

Pääjohtajalta, ylijohdajalta, merenkulkuneuvokselta ja piiripäälliköiltä vaaditaan myös käytännössä osoitettua johtamistaitoa.

Virkojen täyttäminen

18 §. Pääjohtajan nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

Ylijohtajan, merenkulkuneuvoksen ja piiripäällikön nimittää valtioneuvosto.

Tässä pykälässä mainitut virat täytetään niitä haettavaksi julistamatta.

19 §. Merenkulkuhallituksen muut virat täyttää ja työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa pääjohtaja, jollei tätä oikeutta ole työjärjestyksessä siirretty ylijohtajalle, merenkulkuneuvokselle tai muulle virkamiehelle.

Piirien ylitarkastajat ja hallinnosta vastaavan tarkastajan nimittää pääjohtaja piiripäällikön annettua asiasta lausunnon. Muut merenkulkupiirien virat täyttää ja työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa piiripäällikkö, jollei työjärjestyksessä ole toisin määrätty.

Tilapäisen virkamiehen ottaa se viranomainen tai virkamies, joka nimittää vastaavan vakinaisen viranhaltijan, jollei työjärjestyksessä ole toisin määrätty.

Vir kavapaus ja virkaatoimittavan virkamiehen ottaminen

20 §. Pääjohtajalle virkavapauden myöntää liikenneministeriö. Virkavapauden, joka kestää yli vuoden eikä perustu lakiin tai virkaehtosopimukseen, myöntää kuitenkin valtioneuvosto.

Valtioneuvoston nimittämälle virkamiehelle virkavapauden myöntää pääjohtaja. Virkavapauden, joka kestää yli vuoden eikä perustu lakiin tai virkaehtosopimukseen, myöntää kuitenkin liikenneministeriö.

Muille kuin 1 ja 2 momentissa mainituille merenkulkuhallituksen virkamiehille virkavapauden myöntää merenkulkuhallitus ja merenkulkupiirin virkamiehille merenkulkupiiri sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

21 §. Virkaan kuuluvien tehtävien hoitamisesta virkavapauden aikana päättää se viranomainen tai virkamies, joka myöntää virkavapauden, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

Pääjohtajan viran ollessa avoinna päättää viran väliaikaisen hoitajan ottamisesta enintään vuodeksi liikenneministeriö ja yli vuodeksi valtioneuvosto. Muun avoinna olevan viran väliaikaisen hoitajan ottaa sama viranomainen tai virkamies, joka määrää viransijaisen, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

22 §. Pääjohtajan estyneenä ollessa hänen sijaisenaan toimii ylijohdaja. Pääjohtajan esityksestä liikenneministeriö voi määrätä hänelle myös muita sijaisia.

Ylijohdajan ja merenkulkuneuvoksen sijaisen määrää pääjohtaja.

Piiripäällikön sijaisen määrää pääjohtaja piiripäällikön esityksestä.

23 §. Mitä 20 ja 21 §:ssä on säädetty virkamiehistä noudatetaan soveltuvin osin myös työsopimussuhteessa olevaan henkilökuntaan.

Erinäisiä säännöksiä

24 §. Merenkulkuhallitus kantaa ja vastaa valtion puolesta ja valvoo tuomioistuimissa ja virastoissa valtion etua ja oikeutta kaikissa merenkululaitosta koskevissa asioissa.

Merenkulkuhallituksen oikeustoimiston toimistopäälliköllä on oikeus joko itse tai valtuuttamansa asiamiehen välityksellä tuomioistuimissa, muissa viranomaisissa, välimiesmenettelyssä ja toimituksissa valvoa valtion etua ja oikeutta sekä edustaa niissä merenkululaitosta.

Merenkulkupiirin päällikkö tai hänen valtuuttamansa on oikeutettu edustamaan valtiota merenkulkupiiriä koskevissa asioissa, joissa merenkulkuhallituksen edustaja ei ole paikalla.

25 §. Merenkulkuhallituksella on oikeus, jollei erikseen ole toisin säädetty tai määrätty;

- 1) ostaa ja vuokrata maa- ja vesialueita;
- 2) antaa vuokralle hallintaansa kuuluvia maa- ja vesialueita ja rakennuksia ja määrätä niistä perittävät vuokrat voimassa olevien säännösten rajoissa; sekä
- 3) harkitsemillaan ehdoilla vuokrata tai lainata muille valtion virastoille ja laitoksille tai muutoin yleishyödylliseen tarkoitukseen ajoneuvoja, koneita, laitteita ja muita varastoesineitä, jollei niitä tarvita merenkululaitoksen omaan käyttöön.

Merenkulkuhallitus voi oikeuttaa merenkulkupiirin ryhtymään edellä mainittuihin toimenpiteisiin.

26 §. Pääjohtaja antaa johtokunnan päättämässä rajoissa työjärjestyksessä tarkemmat määräykset merenkululaitoksen sisäisestä työnjaosta ja hallinnon järjestämisestä.

Voimaantulo

27 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1990.

Tällä asetuksella kumotaan:

- 1) merenkulkuhallinnosta 26 päivänä lokakuuta 1925 annettu asetus (299/25) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, kuitenkin siten, että asetuksen 24 § jää toistaiseksi voimaan; ja
- 2) kanavalaitoksesta 20 päivänä tammikuuta 1989 annettu asetus (71/89).

28 §. Kanavalaitoksesta annetussa asetuksessa mainitut kanavalaitoksen tehtävät ja maa- ja vesialueiden hallinta siirtyvät tämän asetuksen voimaantullessa merenkululaitokselle. Kanaviin luetaan kuuluvaksi myös Suomen Tasavallan ja Sosialististen Neuvostotasavaltaisen Liiton kesken Saimaan kanavan Neuvostoliitolle kuuluvan osan ja Malyj Vysotskij-saaren vuokraamisesta Suomen Tasavallalle tehdyllä sopimuksella (SopS 40/63) vuokrattu Neuvostoliiton puoleinen kanavan osa vuokrattuine maa- ja vesialueineen sekä vuokrasopimuksen perusteella rakennettuine rakenteineen ja laitteineen.

29 §. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa liikenneministeriö voi päättää merenkulkupiirien lukumäärästä, piirien rajoista ja keskushallintopaikoista, minkä lisäksi voidaan ryhtyä muihinkin asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Jos merenkululaitoksen virka täytetään ennen tämän asetuksen voimaantuloa, noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä. Edellä 18 §:n 2 momentissa mainitut virat saadaan kuitenkin täyttää ilman johtokunnan lausuntoa.

ASETUS MERENKULKUHALLINNOSTA (26.10.1925/299)

Kauppa- ja Teollisuusministerin esittelystä säädetään täten merenkulkuhallinnosta seuraavaa:

24 §. Merenkuluntarkastajan tulee hankkia tarkat tiedot kaikista aluksista, jotka kulkevat hänen piirissään, erittäinkin niistä, joilla siellä on kotipaikkansa, niin myös, jos syytä ilmaantuu, toimittaa tarkkoja tutkimuksia aluksilla saadakseen selville, ovatko ne merikelpoisessa kunnossa sekä onko niissä tarpeellinen ja asianmukainen miehistö.

Mainittua tarkoitusta varten on merenkuluntarkastaja, milloin hyvänsä hän sitä vaatii, päästettävä aluksiin, joilla kauppamerenkulkua harjoitetaan tai matkustajia muuten kuljetetaan. Hän on myös oikeutettu päälliköiltä ja muilta aluksissa palvelevilta henkilöiltä vaatimaan tietoja sekä toimittamaan niitä katsastuksia ja tutkimuksia, joihin hänen virkavelvollisuutensa antavat aihetta.

Merenkuluntarkastajan tulee myös hankkia tieto niistä tapauksista, jolloin hänen piirissään meriprotesteja ja meriselityksiä oikeudelle annetaan tai merioikeusjuttuja, jotka liittyvät hänen virkatoimintaansa kuuluviin seikkoihin, tuomioistuimissa käsitellään sekä, mikäli mahdollista, olla oikeudessa läsnä ja koettaa tuomioistuimen kautta riitapuolilta ja todistajilta hankkia tietoja, jotka hän katsoo aluksentarkastusta varten tarpeellisiksi.

Tällaisten juttujen ja asiain pöytäkirjoja tulee merenkuluntarkastajan viran puolesta oikeudelta pyytää ja tarkastettaviksi merenkulkuhallituksen merenkulkuosastolle lähettää. Samassa tarkoituksessa tulee julkisen notaarin tai sen, joka hänen tehtäviään hoitaa, samoin kuin tullikamarin taikka kruununpalvelijan heti, kun meriprotesti on tehty, asianomaiselle merenkuluntarkastajalle maksutta lähettää jäljennös protestipöytäkirjasta, jos protesti koskee alusten yhteentörmäystä, karilleajoa tai muuta vahingoittumista.

LIIKENNEMINISTERIÖN PÄÄTÖS
MERENKULKUPIIREISTÄ (25.1.1990/92)

Liikenneministeriö on merenkululaitoksesta 19 päivänä tammikuuta 1990 annetun asetuksen (53/90) 4 §:n 2 momentin ja 29 §:n 1 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Maa jaetaan neljään merenkulkupiiriin seuraavasti:

- 1) Suomenlahden merenkulkupiiri, johon kuuluvat Uudenmaan lääni ja Kymen läänistä Kotkan ja Haminan kaupungit ja Pyhtään, Vehkalahden ja Virolahden kunnat keskushallintopaikkanaan Helsinki;
- 2) Saaristomeren merenkulkupiiri, johon kuuluvat Turun ja Porin lääni sekä Ahvenanmaan maakunta keskushallintopaikkanaan Turku;
- 3) Pohjanlahden merenkulkupiiri, johon kuuluvat Vaasan, Oulun ja Lapin läänit keskuspaikkanaan Vaasa; ja
- 4) Järvi-Suomen merenkulkupiiri, johon kuuluvat ne Kymen läänin kaupungit ja kunnat, jotka eivät kuulu Suomenlahden piiriin, sekä Mikkelin, Pohjois-Karjalan, Kuopion, Keski-Suomen ja Hämeen läänit keskushallintopaikkanaan Lappeenranta.

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1990.

SJÖFARTSSTYRELSENS INFORMATIONSBLAD

1.3.1990

Helsingfors

Nr 7/90

SJÖFARTSFÖRVALTNINGEN

Stadgandena om sjöfartsförvaltningen ändras den 1 mars 1990.

En lag om sjöfartsverket (13/90) gavs den 5 januari 1990 och en förordning om sjöfartsverket (53/90) utfärdades den 19 januari 1990. Dessutom fattade trafikministeriet ett beslut om sjöfartsdistrikten (92/90) den 25 januari 1990.

Förutom dessa författningar publiceras i detta informationsblad 24 § av förordningen den 26 oktober 1925 angående sjöfartsväsendets förvaltning (299/25), som är i kraft tills vidare.

Detta informationsblad ersätter sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 7/1.4.1979.

Chefen för juridiska byrån

Hannu Makkonen

LAG OM SJÖFARTSVERKET (5.1.1990/13)

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §. För sjöfartsförvaltningen finns sjöfartsverket som är underställt trafikministeriet. Till sjöfartsverket hör sjöfartsstyrelsen och en distriktsförvaltning som består av sjöfartsdistrikt.

2 §. Sjöfartsverket har till uppgift att följa utvecklingen inom sjöfarten och de näringar som hänför sig till den samt att enligt de mål som trafikministeriet ställer upp vidta åtgärder för främjande, tryggande och organisering av sjöfarten.

Sjöfartsverket skall utföra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppdrag som det får av trafikministeriet och dessutom sköta de uppgifter och uppdrag som ankommer på det enligt särskilda stadganden eller bestämmelser.

3 §. Sjöfartsverket har en direktion om vars uppgifter, sammansättning och tillsättande stadgas genom förordning.

4 §. Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

5 §. Denna lag träder i kraft den 1 mars 1990.

Genom denna lag upphävs lagen den 18 december 1936 angående tjänster och befattningar vid sjöfartsförvaltningen (426/36).

FÖRORDNING OM SJÖFARTSVERKET (19.1.1990/53)

På föredragning av trafikministern stadgas med stöd av 3 och 4 §§ lagen den 5 januari 1990 om sjöfartsverket (13/90):

Sjöfartsstyrelsen

1 §. Vid sjöfartsstyrelsen finns en allmän avdelning, en sjöfartsavdelning, en trafikavdelning, en farledsavdelning och en sjökarteavdelning.

2 §. Allmänna avdelningen handlägger ärenden som gäller allmän förvaltning, ekonomi, lagstiftning och juridiska frågor, sjöfartsavdelningen ärenden som gäller säkerhet och övervakning i fråga om sjöfarten och småbåtstrafiken, trafikavdelningen ärenden som gäller isbrytning, lotsning och fartygsbestånd, farledsavdelningen ärenden som gäller farleder, kanaler och hamnar samt sjökarteavdelningen ärenden som gäller sjömätning och sjökort.

3 §. Om indelning av avdelningarna i enheter bestäms i sjöfartsverkets arbetsordning. I den kan också ingå bestämmelser om enheter som inte hör till någon avdelning.

Distriktsförvaltningen

4 §. För den regionala skötseln av sjöfartsverkets uppgifter är landet indelat i sjöfartsdistrikt. Sjöfartsdistrikten är underställda sjöfartsstyrelsen.

Trafikministeriet bestämmer sjöfartsdistriktens antal samt deras gränser och centrala förvaltningsorter.

I sjöfartsdistrikten kan det även finnas lokalbyråer.

5 §. Ett sjöfartsdistrikt handlägger ärenden som gäller säkerhet och övervakning i fråga om sjöfarten och småbåtstrafiken, lotsning, fartygsbestånd, farleder, kanaler och hamnar samt förbindelsefartygstrafik inom dess verksamhetsområde enligt vad som närmare stadgas i denna förordning och föreskrivs i sjöfartsverkets arbetsordning.

Sjöfartsdistrikten skall följa verksamhetsprinciperna för verket och arbeta för de mål som har uppställts för distriktet.

Sjöfartsstyrelsen kan bestämma att ett sjöfartsdistrikt skall utföra uppdrag på ett annat distrikts område.

Sjöfartsverkets
direktion

6 §. Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion som tillsätts för fyra år i sänder.

Direktionen består av generaldirektören som ordförande, en vice ordförande och högst sex övriga medlemmar av vilka en skall utses bland dem som de mest representativa personalorganisationerna inom sjöfartsverket föreslår.

Trafikministeriet bestämmer direktionsmedlemmarnas arvoden.

7 §. Direktionens uppgift är att

- 1) besluta om riktlinjerna och de praktiska målsättningarna för sjöfartsverkets verksamhet med beaktande av de mål som trafikministeriet har uppställt för verket,
- 2) besluta om hur sjöfartsverkets förvaltning skall ordnas,
- 3) besluta om sjöfartsverkets budgetförslag samt verksamhets- och ekonomiplan,
- 4) genom styrning och övervakning se till att de mål som uppställts för verket uppnås,
- 5) meddela sådana föreskrifter och anvisningar som omfattas av sjöfartsverkets behörighet och vars meddelande direktionen inte har uppdragit åt generaldirektören eller någon annan tjänsteman inom verket,
- 6) avge utlåtande om utnämning av generaldirektören, överdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna, samt
- 7) handlägga andra för verket betydelsefulla ärenden som skall föredras för direktionen enligt generaldirektörens beslut.

8 §. Direktionen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst tre andra medlemmar är närvarande.

Vid direktionens möte avgörs ärendena vid meningsskiljaktighet genom majoritetsbeslut. Om rösterna faller lika, gäller den åsikt som mötets ordförande har omfattat.

Direktionen bestämmer närmare hur ärendena skall behandlas.

Personalen och dess uppgifter

9 §. Chef för sjöfartsverket är en generaldirektör. Chef för sjöfartsstyrelsens allmänna avdelning är en överdirektör och chefer för de övriga avdelningarna sjöfartsråd.

Chef för ett sjöfartsdistrikt är en distriktschef.

Dessutom finns vid sjöfartsverket anställda i tjänste- och arbetsavtalsförhållande. Generaldirektören placerar andra än i 1 och 2 mom. angivna tjänster som inrättats inom sjöfartsverket vid sjöfartsstyrelsen eller sjöfartsdistrikten.

10 §. Generaldirektören leder sjöfartsverket och svarar för att de uppgifter som ankommer på verket sköts effektivt och ekonomiskt. Dessutom skall han se till att de beslut som direktio-
nen har fattat verkställs.

11 §. Överdirektören och sjöfartsråden biträder general-
direktören vid ledningen av verket.

De som innehar en ledande uppgift inom sjöfartsverket svarar för att verksamheten på deras områden utvecklas och bringar resultat.

Avgörande av ärenden vid sjöfartsstyrelsen

12 §. De ärenden som hör till sjöfartsstyrelsen avgörs av
1) direktionen,
2) generaldirektören eller
3) någon annan tjänsteman som har tilldelats denna befogen-
het i arbetsordningen.

Ärenden som handläggs av direktionen eller där sjöfartssty-
relsen är besvärsmyndighet avgörs på föredragning.

I arbetsordningen bestäms vilka andra ärenden som skall
avgöras på föredragning.

13 §. Generaldirektören avgör ärenden som inte avgörs av
direktionen eller som han inte har uppdragit åt någon annan
tjänsteman.

Ärenden i vilka sjöfartsstyrelsen är besvärsmyndighet
avgör generaldirektören på föredragning av överdirektören eller
ett sjöfartsråd.

14 §. Generaldirektören, överdirektören eller ett sjöfarts-
råd kan i enskilda fall förbehålla sig avgörandet av ett ärende
som annars skulle avgöras av en honom underställd tjänsteman.

Avgörande av ärenden i sjöfartsdistrikten

15 §. Distriktschefen avgör de ärenden som hör till ett sjöfartsdistrikt, med undantag för ärenden som enligt 2 mom. hör till överinspektören vid sjöfartsinspektionen.

Överinspektören för sjöfartsinspektionen i distriktet avgör ärenden som gäller övervakning av sjöfartens säkerhet. Dessutom skall han till åtal anmäla brott mot sjöfartsstadgandena.

16 §. I arbetsordningen kan beslutanderätt som tillkommer distriktschefen eller överinspektören för sjöfartsinspektionen överföras på någon annan tjänsteman i distriktet.

Distriktschefen och överinspektören för sjöfartsinspektionen kan i enskilda fall förbehålla sig avgörandet i ett ärende som annars skulle avgöras av en honom underställd tjänsteman.

I arbetsordningen bestäms vilka ärenden som i distriktet skall avgöras på föredragning.

Behörighetsvillkor för tjänsterna

17 §. Ett allmänt behörighetsvillkor för tjänsterna vid sjöfartsverket är sådan skicklighet och förmåga som krävs för att tjänsteåliggandena skall kunna skötas med framgång.

Dessutom fordras

1) av generaldirektören högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev samt förtrogenhet med sjöfart och förvaltning,

2) av överdirektören juris kandidatexamen eller annan för tjänsten lämplig högre högskoleexamen samt förtrogenhet med administrativa uppgifter och sjöfartsärenden,

3) av sjöfartsråd för tjänsten lämplig högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev och förtrogenhet med uppgifter som hör till avdelningens verksamhetsområde,

4) av byråchef för tjänsten lämplig högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev och förtrogenhet med de uppgifter som hör till området,

5) av distriktschef en för tjänsten lämplig högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev och förtrogenhet med de uppgifter som hör till området, samt

6) av överinspektör i ett sjöfartsdistrikt en för tjänsten lämplig högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev och förtrogenhet med de uppgifter som hör till området.

Av generaldirektören, överdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna fordras även ådagalagd ledarförmåga.

Besättande av tjänster

18 §. Generaldirektören utnämns av republikens president på föredragning från statsrådet.

Överdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna utnämns av statsrådet.

I denna paragraf nämnda tjänster besätts utan att de har ledigförklarats.

19 §. Tjänster vid sjöfartsstyrelsen besätts och personal i arbetsavtalsförhållande anställs av generaldirektören, om inte denna befogenhet i arbetsordningen har överförts på överdirektören, ett sjöfartsråd eller någon annan tjänsteman.

Överinspektörerna och den för förvaltningen ansvariga inspektören i ett sjöfartsdistrikt utnämns av generaldirektören sedan distriktschefen har avgett utlåtande. Övriga tjänster i distrikten besätts och personal i arbetsavtalsförhållande anställs av distriktschefen, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Tillfälliga tjänstemän anställs av den myndighet eller tjänsteman som utnämner motsvarande ordinarie tjänstemän, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Tjänstledighet och anställande av
tjänstförrättande tjänstemän

20 §. Generaldirektören beviljas tjänstledighet av trafikministeriet. Tjänstledighet som varar längre än ett år och inte grundar sig på lag eller tjänstekollektivavtal beviljas dock av statsrådet.

Tjänstemän som utnämns av statsrådet beviljas tjänstledighet av generaldirektören. Tjänstledighet som varar längre än ett år och inte grundar sig på lag eller tjänstekollektivavtal beviljas dock av trafikministeriet.

Andra än i 1 och 2 mom. nämnda tjänstemän vid sjöfartsstyrelsen beviljas tjänstledighet av sjöfartsstyrelsen och tjänstemän i sjöfartsdistrikten av sjöfartsdistriktet enligt vad som bestäms i arbetsordningen.

21 §. Om skötseln av en tjänst under tjänstledighet beslutar den myndighet eller tjänsteman som beviljar tjänstledigheten, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Då generaldirektörens tjänst är vakant beslutar trafikministeriet om anställande av någon att sköta tjänsten interimistiskt högst ett år och statsrådet längre än ett år. Om anställande av någon att sköta en annan vakant tjänst interimistiskt beslutar samma myndighet eller tjänsteman som förordnar vikarie, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

22 §. Vid förhinder för generaldirektören träder överdirektören i hans ställe. På framställning av generaldirektören kan trafikministeriet även förordna andra ställföreträdare för honom.

Ställföreträdare för överdirektören och sjöfartsråden förordnas av generaldirektören.

Ställföreträdare för en distriktschef förordnas av generaldirektören på framställning av distriktschefen.

23 §. Vad som i 20 och 21 §§ stadgas om tjänstemän gäller i tillämpliga delar även om personal i arbetsavtalsförhållande.

Särskilda stadganden

24 §. Sjöfartsstyrelsen kärar och svarar på statens vägnar och bevakar i domstolar och ämbetsverk statens rätt och fördel i alla mål och ärenden som gäller sjöfartsverket.

Chefen för sjöfartsstyrelsens juridiska byrå har rätt att själv genom ombud bevaka statens rätt och fördel i domstolar och andra myndigheter samt vid skiljemannaförfarande och förrättningar och därvid företräda sjöfartsverket.

Chefen för ett sjöfartsdistrikt eller ett ombud för honom får företräda staten i ärenden som gäller sjöfartsdistriktet, då någon representant för sjöfartsstyrelsen inte är tillstädes.

25 §. Om inte något annat stadgas eller bestäms särskilt, har sjöfartsstyrelsen rätt att

- 1) köpa och arrendera jord- och vattenområden,
- 2) arrendera ut jord- och vattenområden och hyra ut byggnader i dess besittning samt fastställa arrenden och hyror för dem enligt gällande stadganden, samt
- 3) på de villkor som den finner lämpliga till andra statliga ämbetsverk eller inrättningar eller i övrigt för allmännyttiga ändamål hyra ut eller låna fordon, maskiner, anordningar och andra lagerföremål, om de inte behövs för sjöfartsverkets eget bruk.

Sjöfartsstyrelsen kan berättiga sjöfartsdistrikten att vidta ovan nämnda åtgärder.

26 §. Generaldirektören meddelar i enlighet med direktionens beslut i arbetsordningen närmare bestämmelser om den interna arbetsfördelningen och förvaltningens organisation i sjöfartsverket.

Ikraftträdande

27 §. Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1990.

Genom denna förordning upphävs

- 1) förordningen den 26 oktober 1925 angående sjöfartsväsendets förvaltning (299/25) jämte senare ändringar, dock så att 24 § förblir i kraft tillsvidare, samt
- 2) förordningen den 20 januari 1989 om kanalverket (71/89).

28 §. De i förordningen om kanalverket nämnda uppgifterna för kanalverket och förvaltningen av jord- och vattenområden övergår på sjöfartsverket när denna förordning träder i kraft. Till kanalerna räknas också den på Sovjetunionens sida belägna delen av Saima kanal som arrenderats genom det mellan Republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund ingångna avtalet om utarrendering till Republiken Finland av den Rådsförbundet tillhöriga delen av Saima kanal och Ön Malyj Vysotskij (FördrS 40/63) jämte arrenderade jord- och vattenområden samt med stöd av arrendeavtalet byggda motsvarande anläggningar och anordningar.

29 §. Innan denna förordning träder i kraft kan trafikministeriet besluta om antalet sjöfartsdistrikt, gränserna för dem samt de centrala förvaltningsorterna. Dessutom får även vidtas andra åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter.

Besätts en tjänst vid sjöfartsverket innan denna förordning träder i kraft, skall denna förordning iakttas. I 18 § 2 mom. nämnda tjänster får dock besättas utan att utlåtande inhämtas av direktionen.

FÖRORDNING ANGÅENDE SJÖFARTSVÄSENDETS
FÖRVALTNING (26.10.1925/299)

På föredragning av Handels- och Industriministern var der angående sjöfartsväsendets förvaltning härigenom stadgat som följer:

24 §. Sjöfartsinspektör skall hålla sig noga underrättad om alla fartyg, som befara hans distrikt, i synnerhet om dem, som där hava sin hemort, ävensom, när anledning förekommer, anställa noggranna undersökningar å fartygen till utrönande av, huruvida de befinna sig i sjödueligt skick samt äro tillräckligt och behörigen bemannade.

För berörda ändamål skall sjöfartsinspektören, närhelst han det äskar, erhålla tillträde till fartyg, med vilka handelssjöfart idkas eller passagerare eljest befordras. Han är ock berättigad att av befälhavare och andra å fartyget anställda personer fordra upplysningar samt företaga de besiktningar och undersökningar, till vilka hans tjänsteåligganden giva anledning.

Sjöfartsinspektör bör även hålla sig underrättad om de tillfällen, då inom hans distrikt sjöprotester och sjöförklaringar inför rätta avgivas eller sjörättsmål, vilka härröra av omständigheter, de där äga gemenskap med hans tjänsteverksamhet, vid domstol handläggas, samt, såvitt möjligt, därvid närvara och söka genom rätten av parter och vittnen införskaffa de upplysningar, vilka han finner vara för fartygskontrollen nödiga.

Protokoll i dylika mål och ärenden bör av sjöfartsinspektör ktör å tjänstens vägnar hos rätten begäras och i avseende å granskning till sjöfartsstyrelsens sjöfartsavdelning insändas. För samma ändamål skall notarius publicus eller den hans göromål bestrider, tullkammare eller kronobetjänt omedelbart efter det sjöprotest gjorts, tillställa vederbörande sjöfartsinspektör utan lösen en avskrift av protestprotokollet i de fall, då protesten angår fartygskollision eller grundstötning eller annan skada å fartyget.

TRAFIKMINISTERIETS BESLUT OM
SJÖFARTSDISTRIKT (25.1.1990/92)

Trafikministeriet har med stöd av 4 § 2 mom. och 29 § 1 mom. förordningen den 19 januari 1990 om sjöfartsverket (53/90) beslutat:

1 §. Landet indelas i fyra sjöfartsdistrikt enligt följande:

- 1) Finska vikens sjöfartsdistrikt, som omfattar Nylands län samt städerna Kotka och Fredrikshamn och kommunerna Pyttis, Veckelax och Vederlax i Kymmene län, med Helsingfors som central förvaltningsort,
- 2) Skärgårdshavets sjöfartsdistrikt, som omfattar Åbo och Björneborgs län samt landskapet Åland med Åbo som central förvaltningsort,
- 3) Bottniska vikens sjöfartsdistrikt, som omfattar Vasa, Uleåborgs och Lapplands län, med Vasa som central förvaltningsort, och
- 4) Insjö-Finlands sjöfartsdistrikt, som omfattar de städer och kommuner i Kymmene län som inte hör till Finska vikens distrikt, samt S:t Michels, Norra Karelen, Kuopio, Mellersta Finland och Tavastehus län, med Villmanstrand som central förvaltningsort.

2 §. Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1990.